

FEJØS PRIS

Mel. Skamlingsbanken

Yndefuldt i Smålandshavets blide vande
ligger du vor lille lune "Sydhavsø".
Selvom sydens sol ej bleger dine strande,
er din favn dog altid sælsom lun og blød.
Ej du pranger stolt med høje bjerges tinder,
men med dine bløde runde bakkedrag
du for stedse vore hjerter til dig binder,
som du ligger dér med smil en solskinsdag

Ja, vi elsker dig, når solfyldt søens bølger
ruller tungt og dovent mod din flade strand.
Når de hvide sejl med skunsprøjt i sit følge
stævner ud mod fjerne horisonTERS rand.
Når fuldmånen over gylden kornmark sejler,
svøber dig i sommernattens trylleskær.
Mens i Kar'vigs stille blanke vand sig spejler
yndigt juninattens blege stjernehær.

Men dog allerkærest vi dig altid finder
klædt i æbleblomstens hvide brudeslør.
Som en yndig brud med blege, røde kinder
går du ind af som'rens lyse solskinsdør.
Når septembervinden dine frugter gynger,
mens de luer rødt bag gavl ved hus og gård,
da bestandigt i mit eget sind det synger:
"Fejøl, du blev dog den kønnest` plet på jord".

En vise om Fejø

(mel: Åbent landskab)

Vi kan bedst li' åbent landskab, her på Fejø vil vi bo,
hvor vi havet har omkring os og hvor sjælen finder ro.
Vi kan høre fugle synge og kan stjernehimlen se,
her er ingen larm og neonlys, der hindrer os i det.
Vi kommer mange steder fra –
fra øst og vest og syd og nord,
men én ting er helt åbenbar, at vi på Fejø tror:
På en fremtid stærk og frodig – på en ø, som ej vil dø!

Lad dem slås i andre lande, det ta'r vi os ikke a',
vi forstår at integrere os, det er en vigtig sag.
Er du skotte eller tysker – eller engelsk gentleman,
lige meget hvor du kommer fra, så her du trives kan.
Lad unge folk kun myldre til,
lad børnetallet vokse støt,
man glæder sig hver gang en lille fejbattning bli'r født:
Til en fremtid stærk og frodig – på en ø, som ej vil dø!

Ingen steder kan man mødes, som vi kan på dette sted,
men det respekteres også, hvis man helst vil vær' i fred.
Hvert et nik vi får på vejen er som solstref i det grå,
det er rart at kende alle her og ej alene stå.
Et ø-liv er nok ret specielt,
men det er det, vi holder a',
derfor udbring en skål hver gang I er i festligt lag:
For en fremtid stærk og frodig – på en ø, som ej vil dø!

(Bente Bruun – 2002)

Fejøs 4 årstider

Mel: Den rare gamle bamsefar

I Smålandshavets flade vand
der ligger der en perle,
en ø, et lille frodigt land
med frugt, viol og snerle:
Fejøl – skøn med blomst og bi,
prikken over Lollands 'i,
Fejøl – din, den milde magt
er som et trylleri.

Når klædt du er i forårsdragt
med frugtens blomstervrimmel
besnærer du med al din pragt enhver,
så han bli'r svimmel.
Fejøl – skønne blomster-ø,
skær og yndig som en mø,
Fejøl – ja, her lever jeg;
her vil jeg også dø!

Når solen skinner højt og klart
og sommeren den kommer,
så frydes vi, for så skal snart
vi ha' de første blommer!
Fejøl-sommer, det er frugt,
badevejr i Brigets bugt,
intetsteds i Danmarks land,
der ellers er så smukt!

Når som'ren så er gået, og
når høstens vinde rusker
i pil og poppel, bli'r her koldt
– dog altid man det husker:
Når rundt om i andre len
vemod griber hver og én,
smiler vi, thi frugten gynger
tungt på hver en gren!

Når høsten går, så kommer vinter, is
og sne og snue;
så må hver Fejølbo straks ind
til pejseildens lue.
Men, oh Fejøl, selv i sne
står du som en sølverfe:
Smuk og dejlig, klædt i hvidt,
er altid skøn at se!

Ja, uanset hvad årstid, man
betragter dine dyder,
er eet dog sikkert, lille land,
du altid øjet fryder!
Derfor synger vi din pris,
Fejøl, lille paradis,
smuk i sommer, vår og høst,
ja selv i vint'rens is!

Ole Wierød, sognepræst
Maj 1992

Fejbatting-frugtplukker-sang

(Mel: Marken er mejet...)

Æblerne kalder, de modner og dufter,
Pærerne vil også gerne plukkes i en fart.
Havet det bølger og vinden den lufter,
så vi har gjort kasserne og plukketøjet klart.
:/: For hver Fejøbo er sit frugttræ tro,
og så laver Fejø Danmarks allerbedste frugt. :/:

Nu skal der plukkes, sorteres og pakkes,
æblerne skal sendes, mens de smager allerbedst.
Nede på havnen skal kasserne stakkes,
skuderne skal lastes og så skal vi holde fest.
:/: For hver Fejøbo er mod fester tro,
og så laver Fejø Danmarks allerbedste frugt. :/:

Så sejles frugten på skuder til Nyhavn,
pæreskudeskipperen vil sejle nat og dag.
Byfolket glæder sig, de har lidt afsavn,
men nu kommer vi og gi'r dem frugten, de vil ha'.
:/: For hver Fejøbo er mod kunden tro,
og så laver Fejø Danmarks allerbedste frugt. :/:

Fejbatting er jeg – på Fejø blandt venner,
også når mit liv har ført mig andre steder hen.
Færgen fra Næsset, hvor kragerne vender,
bringer mig til øen, hvor mit hjerte har sit hjem.
:/: For hver Fejøbo er sin Fejø tro,
og så laver Fejø Danmarks allerbedste frugt. :/: